

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ كِتَبٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

﴿١﴾ سهرنجی سهرهتای سورهتی (البقرة) بده، ئەم قورئانه کتیبیکه دامانبه زاندوووه بۆت ئەهی محمد ﷺ تا خەلکی له تاریکیهکانی (بنی باوهری و نهزانی و سهرلێشیواوی) دهرهینیت، بهرهو نوورو رییازی رۆشنایی ئیمان، بهو یستی پهروهردگاریان، تا دهگه نه رییازی راستی خوا ی بالادهست و شایسته ی سوپاسگوزاری. **اللَّهُ الَّذِي**

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ ئەو خوایهی که ههرچی له ئاسمانهکان و ههرچی له زهویدا ههیه ههر ئەو خاوهنیانه، هاوار و ئاهو ئالە بۆ ئەو کهسانه ی که بنی باوهرن له سزایهکی زۆر توندو تیز.... **الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ**

وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ ئەوانه ی که ژیا نی دنیا یان له به نرخترو خۆشهویستره له ژیا نی جیهانی دوا یی، هه میشه بهر بهست دهخه نه بهر رییازی خوا و دهیا نهو یت له رپرهوی خوی دهریجیت و بترازیت، (یا خود په سهنده لایان، بهلام بهمه رجیک له خزمهت پلان و نهخشه ی ئەواندا ییت) ئا ئەوانه له گومراییهکی قوول و بنی سهرو بندا سهرگهردان و ده میننه وه. **وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ**

فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾ ئیمه هیچ فرستاده کهمان رهوانه نه کردوو ه ته نه باه زمانی قهومه که ی نه ییت، (یه کیك بووه له خویان و به زمانی ئەوان دوا وه) تا هه موو شتیکیان بۆ پروو ن بکاته وه، ئینجا خوا ی کهوره ئەو که سه ی گومرا کردوو ه که وستوو یه تی (چونکه گوپی بۆ بانگهوازی حق نه گرتوو ه)، ئەوهش که وستوو یه تی هیدایه تی دا وه (پهروهردگار پالپشتی ژیر و هۆشمه ندانه)، ئەو زاتهش بالا دهسته (و یستی ئەو له سهروو هه موو ویسته کانه وه یه)، دانا یه و (دهزانی ت کی شایسته ی ئەو رهحه ته به نرخه یه). **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ إِنَّ**

فِي ذَلِكَ لَأَيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه موسامان رهوانه کرد، هاوړی له گه ل مو عیزه ی زوردا (فه رمانا پی دا) که قهوم و ع شیرت له تاریکیهکان رزگار بکهو بهرهو نوورو پروونا کی بیانبه، رۆژهکانی خوا یان بهینه ره وه یاد (ئەو رۆژانه ی که تۆله ی له بنی باوهران سه ند و ئیماندارانی سه رسه خت)، بیگومان ئا لهو به سه رهاتانه دا به لگه و نیشانه ی زۆر هه ن، بۆ هه موو ئەو کهسانه ی که زۆر خوگرن (له کاتی ته نگانه دا)،

زور سوپاسگوزاریشن (لهکاتی خوښیدا). **وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ عَالٍ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَدَجِّجُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ سَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾** یادیان بهینه‌رهوه) کاتیک موسا به قه‌ومه‌که‌ی وت: یادی نازو نیعمه‌ته‌کانی خوا بکه‌نه‌وه له‌سه‌رتان، کاتیک له دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون رزگاری کردن که به‌ناخوشت‌ترین شیوه سزای ده‌دات، کورانی ئیوه‌یان سهر ده‌پری و ئافره‌تانی ئیوه‌یان ده‌هیشته‌وه (بو کاره‌که‌ری)، بیگومان ئا له‌و پیشهاتانه‌دا به‌لاو تاقی کردنه‌وه‌یه‌کی گه‌وره له‌لایهن په‌روه‌ردگارانه‌وه بو‌تان ساز درابوو. **وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾** له‌یادتان بی‌ت که: په‌روه‌ردگار تان بریاری داوه، سویند به‌خوا ئه‌گهر سوپاسگوزارو شوکرانه بژی‌ر بن، رزق و رۆزی و نازو نیعمه‌تتان به‌سه‌ردا ده‌رپیژیم و زیادی ده‌که‌م، به‌لام: ئه‌گهر ناشوکر سوپاس ناپه‌زی‌ر بن، به‌پراستی ئه‌و کاته ئیتر تو‌له و سزای من زور به‌ئازار ده‌بی‌ت. **وَقَالَ مُوسَى إِن تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾** موسا وتی: خه‌لکینه ئه‌گهر ئیوه و هه‌موو دانیش‌توانی سهر زه‌وی به‌گشتی خوانه‌ناس و بی‌باوه‌ر بن، ئه‌وه بیگومان ههر خو‌تان زهره‌ر ده‌که‌ن، چونکه خوا ههر خو‌ی بی‌نیازه و شایسته‌ی سوپاسه. **أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾** باشه، ئایا هه‌والی قه‌ومه پیش‌وه‌کلتان پێ نه‌گه‌شتووه، قه‌ومی (نوح و عاد و ثمود)، ئه‌وانه‌ش که له دوا‌ی ئه‌وان هاتوون، ته‌نها خوا نه‌بی‌ت که‌س نازانی‌ت چه‌نده بوون و چیان به‌سه‌ر هاتووه، ئه‌وانه فرستاده‌کانیان به‌به‌لگه‌ی زوره‌وه هاتن دووپاتیان ده‌کرده‌وه که پیغه‌مبه‌ری په‌روه‌ردگارن، که‌چی خوانه‌ناسان یان به‌ده‌ستیان ئاماره‌یان ده‌کرد بو پیغه‌مبه‌ران که بی‌ده‌نگ بن، یاخود ده‌ستیان ده‌برد بو ده‌می خو‌یان و (ده‌یان‌کرده فیکه و هۆسه و گالته‌جاری) و ده‌یانوت: بیگومان ئیمه باوه‌رمان به‌م په‌یام و به‌رنامه‌یه نیه که به‌ئیه‌دا ره‌وانه کراوه، به‌پراستی ئیمه‌ش له دوو دلیه‌کدان که خه‌لکیش ده‌خاته گومانه‌وه له‌وه‌ی که ئیوه به‌نگه‌وازی ئیمه‌ی بو ده‌که‌ن. **قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِی اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾** پیغه‌مبه‌ران یان وتیان: باشه، ئاخ‌ر گومان له چی ده‌که‌ن؟ ئایا له‌خوا‌ی په‌روه‌ردگارا گومان هه‌یه؟! به‌ده‌پینه‌ری ئاسانه‌کان و زه‌وی؟! ئه‌و زاته بانگتان ده‌کات بو ئه‌وه‌ی لی‌تان خو‌ش بی‌ت، بو

ئەوھى ھەلەو گوناھەكانتان چاوپۆشى بكات و مۆلەتیشیتان دەدات تا كاتىكى ديارىكراو، كەچى (خوئەناسان روو بەيىغەمبەران) وتیان: ئیوھ تەنھا بەشەرن وەكو ئیمە هیچی تر نین (لەباتى سوپاسى خوا بکەن كە ئەوھەندە ئادەمیزاد ریزدارە، نوینەر لە خوێان ھەلدەبژیریت)، كەچى رەخنەیان گرت و وتیان: ئیوھ دەتەنەوێت رێگرو دژ بەوھ بن كە باو و باپیرانمان دەیانپەرست (دەى ئەگەر راست دەكەن) بەلگەيەكى ئاشكرامان بۆ ھېنن و نیشانمان بدەن؟! **قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾** پیغەمبەرانیان پیدان وتن: ئیمە تەنھا بەشەریکین وەكو ئیوھ و هیچی تر، بەلام خوا ویستی ھەر كەسیكى بیئت لە بەندەكانى خوێ منەت دەخاتەسەرى (ھەلیاندەبژیرى بۆ گەیاندى پەيامە پیرۆزەكەى)، ئیمە بۆمان نەبووھ هیچ بەلگە و موعجیزەيەكتان بۆ ھېنن مەگەر بە ویست و مۆلەتى خوا نەبیئت، دەبا ئەوانەى كە ئیاندارن ھەر پشت بەخوا بپەستن. **وَمَا لَنَا إِلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنْصَبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾** جا ئەوھ چپان ھەيە ئیمە ئەگەر پشت بە پەرورەدگارى مەزن نەبەستین، لەكاتىكدا كە بەراستى ئەو زاتە ھیدایەت و رێنمویی کردوون بۆ ھەموو رێگەو رێنازیكى چاك و بەسوود، مەرج بیئت لە بەرامبەر ئەو ھەموو نەخۆشى و ئازارەوھ كە ئیوھ بۆ ئیمەتان پێش ھینە، خۆگرو بەئارام بین، دەبا ئەوانەى كە پشتیوانیان پێویستە ھەر پشت بەخوا بپەستن. **وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوْدَنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾** ئەوانەش كە بى باوەر بوون بە پیغەمبەرانى خوێانیان وت: (ئەگەر كۆل نەدەن) بەراستى لە ولاتمان دەرتان دەكەین، یان دەبیئت بپنەوھ ریزی ئاینەكەى ئیمە، ئەوسا پەرورەدگاریان پەيامی بۆ ناردن كە: دلنیاں ئیمە ستەمكاران (بەم زووانە) لەناو دەبەین و دەیانفەوتین... **وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾** بیگومان نیشەجێتان دەكەین لەو ولاتەدا لە دواى ئەوان، ئەوھش بۆ ھەموو ئەو كەسانەيە كە لە وەستانیان لە بەردەم دەسەلاتى مندا دەترسن و ھەرەشەكانى من بیم و ترسیان ھەيە. **وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾** ئەوسا ئیتر پیغەمبەران داواى سەرکەوتنیان لە پەرورەدگاریان کردو ھەموو زۆردارو ستەمكارو سەرسەخت و دل رەشیك ناوئەمید و مایەپوچ بوو. **مِّنْ وَرَآيِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾** ھەریەك لەوانە لە داھاتوودا دۆزەخ چاوپرێھتى و تیايدا كیم و زووخواى دەرخوارد دەدریئت.... **يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۖ وَمِنْ وَرَآيِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾** جا ئەو كیم و زووخواھ قوم قوم بەناچارى دەخواتەوھ و بەئاسانى بۆى

قوت نادریټ، مهرگیش له هه موو لایه که وه هیرشی بو ده هیئت، که چی ناشمیرټ، له وه و دواش سزاو ئازاری هه مه جوړو ناخوش و گران یه خه ی بهرنادات. **مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أََعْمَلُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ** ﴿١٨﴾ نمونه ی ته وانه ی که باوه ریان نه هیناوه به پوره دگاریان، کرده و کانیاں وه کو خو له میشینک وایه که له ره شه بایه کی سهخت له رږوژیکي گهرده لوودا به توندی لپی بدات، له وه هول و کوششه ی که داویانه بو دنیا هیچیان دهست ناکه ویت، ئا ته وه یه گومرایه ک که له حق و راستیه وه دووره. **أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ** ﴿١٩﴾ ئایا نه تبینیوه و نه ترانیوه که بیگومان خوا ئاسانه کان و زهوی له سهر بنچینه ی حق و راستی به دیپناوه، نه گهر بیه ویت ته وه ئیوه له ناوده بات و ناتانه یلټ و کهسانی تازه ده هیئته کایه وه. **وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ** ﴿٢٠﴾ ته و گورانکاری و ته و جوړه شتانه لای خوی به دهسه لات گران نیه و زور ئاسانه. **وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرَعْنَا أَمْ سَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ** ﴿٢١﴾ ته و رږوژي که قیامت به ریا ده یټ هه مووان له بهرده م دهسه لاتی خوا دا دهرده که ون، ئینجا لاوازو بی دهسه لات هکان (ته وانه ی کویرانه شوین مله پورو سته مکاران که وتبوون) ده لټن: به وانه ی که خویان به زل و گه وره داناوو، بیگومان خو ئیمه شوین ئیوه که وتبووین! (ئیمه گویرایه ل و فره مان بهرداری ئیوه بووین!) جا ئایا ئیوه ته مړو ناتوان هه ولټیک بدن تائه ندازه یه ک سزای خوا له سهرمان که م بیته وه، له وه لامیاند و تیان: نه گهر خوا هیدایه تی ئیمه ی بدایه، ئیمه ش هیدایه تی ئیوه مان دها، (ته لبت روون و ئاشکرایه که ته وانه به دهسه لاتدارو بی دهسه لاتیا نه وه له دنیا دا نه ک هیدایه تیان نه ده و یست به لکو دژی ده وه ستان و پیلانیان ده گیرا، ئیتر چو ن خوی گه روره هیدایه تی ته و جوړه که سانه ده دات، خو هیدایه تی به زور نیه) ئیسته ش بو ئیمه چو ونیه که، هاوارو ئاهو ناله بکهین، یان دان به خودا بگرین، چارمان نیه و رزگار بوونمان ته سته مه. **وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي إِنْ كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ** ﴿٢٢﴾ کاتی هه مووشت ته واه ده یټ به هه شتیه کان ده چنه به هه شته وه و دوزه خیه کان ده خرینه دوزه خه وه شه ی تان (به فره مانی خوا) دټه قسه و (پروو به په روه وانی) ده لټت: به راستی خوا به لټنی راست و دروستی پی راگه یاند بوون منیش به لټنی

دروو نادروستم پیدان و جا توانیم گومراتان بکه‌م و له رپیازی راست و ویلتان بکه‌م، وه‌نه‌بیټ من هیچ زورو ده‌سه‌لاتیکم به‌سهر ئیوه‌دا هه‌بوو بیټ، جگه له‌وهی (به‌وه‌سوه سه‌وخه‌ته‌ره‌و خه‌یال) بانگم کردن (بو خوانه‌ناسی و تاوان) ئیوه‌ش به‌ده‌مه‌وه هاتن و به‌قسه‌تان کردم، ئیتر سه‌رز نه‌شت و لومه‌ی من مه‌که‌ن، به‌لکو سه‌رز نه‌شت و لومه‌ی خو‌تان بکه‌ن (که ئاوا گیلانه، بی بیرکردنه‌وه به‌قسه‌تان کردم، ئه‌م‌پ‌و) من ناتوانم به‌هاناو هاواری ئیوه‌وه یم، ئیوه‌ش ناتوان به‌هاناو هاواری منه‌وه ین، ینگومان من باوهرم نه‌بوو به‌وه‌ی که کاتی خو‌ی منتان کردبوو به‌شهریک و هاوبه‌ش له پێشدا، به‌راستی ئه‌م‌پ‌و سته‌مکاران سزای زور به‌ئیش ده‌درین. **وَأَدْخِلَ الَّذِينَ**

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ (له‌ولاشه‌وه) ئه‌وانه‌ی ئیمان و باوهریان هینابوو، کارو کرده‌وه چاکه‌کانیان ئه‌نجام دابوو به‌ره‌و به‌هه‌شت به‌ری کران، چه‌نده‌ها رووبار به‌ژیر دره‌خته‌کان و به‌به‌رده‌م کوشکه‌کانیدا ده‌روات، له‌وجیگه‌و رپیگه‌ خوشه‌دا ژیا‌نی هه‌میشه‌یی و به‌رده‌وام ده‌به‌نه‌ سهر به‌فه‌رمان و ره‌زانه‌ندی په‌روه‌ردگاریان و چاک و چو‌نیان له‌و به‌هه‌شته‌دا سلا‌و‌کردنه. **أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا**

فِي السَّمَاءِ (٢٤) ئایا نه‌تان‌بینیوه و نه‌تان‌زانیوه چو‌ن خوا نمونه ده‌هینیته‌وه به‌گوفتاری چاک و پاک، که‌وه‌ک دره‌ختی چاک و به‌ردار وایه، ره‌گی به‌تون‌دی دا‌کو‌تاوه له‌ زه‌ویدا، لق و پۆپه‌کانیشی به‌ئاسماندا بلا‌وبونه‌ته‌وه. **تُوتِي أَكْلَهَا كُلِّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ** (٢٥) ئه‌و دره‌خته هه‌موو کات و ده‌می‌ک به‌رو بوومی (پاکو جوان و بی‌گه‌ردی) ده‌به‌خشیت به‌ ویستی په‌روه‌ردگاری، جا خوای په‌روه‌ردگار ئه‌م نمونانه ده‌هینیته‌وه بو خه‌لکی، به‌لکو یاداوه‌ری وه‌رگرن (له‌راستیدا دین و به‌رنامه‌ی خوا دره‌ختیکی ئاوا پی‌روژه، ره‌گ و رپشالی خیر به‌خشه، چونکه‌ خاکی زه‌وی له‌ دامالین ده‌پاری‌زیت، لق و پۆپی به‌سووده، سی‌به‌ر ده‌کات، که‌لا‌و‌گول بو دا‌وو ده‌رمان و مال‌ات، به‌روبوومی بو ئاده‌میزاد، بالنده‌کان به‌ئاوازی خو‌ش له‌سه‌ری ده‌خو‌ین و ته‌سه‌بی‌حات ده‌که‌ن و دل‌خو‌شان ده‌که‌ن، ئوکسجین ده‌به‌خشیت... هتد). **وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ**

كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ (٢٦) نمونه‌ی قسه‌و گوفتاری پیس و نا‌پوخ‌تیش وه‌کو دره‌ختی زرو پیس و بی سوود وایه، که‌ هه‌ل‌کیش‌رایت و له‌سه‌ر رووکاری زه‌وی فری درا‌ییت، به‌هیچ باری‌کدا خو‌ی نه‌گریت (بو سووتاندن نه‌بیټ بو هیچی تر چاک نیه، ئه‌م نمونه‌یه‌ش ئاماژه‌یه بو هه‌موو سه‌رگه‌ردانی‌ک که‌ له‌ دنیا‌دا خیر نه‌داته‌وه، له‌ قیامه‌تیشدا شو‌ین‌که‌وتوانیان له‌ دۆزه‌خه‌وه سه‌ریان ده‌رده‌چیټ).

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ

مَا يَشَاءُ ۝ (٢٧) ۝ خوی گهوره ئەوانە ی باوەرپان هیناوه پایەدار دەکات لەسەر گوشتاری بەجی و دروستیان لە
 ژیاڵی دنیا، لەسەر مەرگ و لە قیامەتیشدا، (باوەرپی دامەزراو فریایان دەکەوێت و) گوشتاریان پێک و پێک
 و دامەزراو دەبێت و بەئێمانەوه دەمرن، لەولاشەوه هەر ئەو خواپە ستەمکاران گومرا دەکات و ئەوهی
 پەرورەدگار بیهوێت هەر ئەوه پێش دێت و دەکرێت. **أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا**
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ۝ (٢٨) ۝ ئایا سەرئەنجی ئەوانە نادەیت کە نازو نێعمەتەکانی خویان بە حەرام گێراوه (بۆ گوناھو
 خراپە بە کاری دەهینن) و بوونەتە هۆی سەرگەردانی و تیاچوونی قەومەکە ی خۆیان. **جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا**
وَبِئْسَ الْقَرَارُ ۝ (٢٩) ۝ ئەوانە سەرئەنجام دەچنە ناو دۆزەخ، کە جێگە یەکێ زۆر ناخۆشە بۆ نیشتهجێ بوون.
وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۚ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ۝ (٣٠) ۝ خاوەنناسان هاوێڵ و
 شەریکیان بۆ خوا بریاردا، بۆ ئەوهی خەڵک وێڵ بکەن لە بەرنامەو ئاین و پێیازی خوا، پێیان بێ: رابوێرن و
 ژیان بەسەر بەرن، چونکە سەرئەنجامتان بەرەو دۆزەخە. **قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا**
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ۝ (٣١) ۝ ئە ی محمد ﷺ بەو بەندانەم
 کە باوەرپان هیناوه بێ: با نوێژەکانیان بە چاکی ئەنجام بدن و لەو رزق و رۆزە یەکێ کە پێیان بەخشیوون
 بێخەش بەنێنی (بۆ ئەوهی ریاو رووپامایی تیکەڵ نەبێت) و بەئاشکرا (بۆ هاندانی کەسانی تر)، پێش ئەوهی
 رۆژێک بێت نە کڕینی تێدا یە، نەفرۆشتن (تا بەهۆی پارەو سامانەوه خۆتان دەر باز بکەن) نە دۆستایەتیشی
 تێدا یە (تا دۆستان و هاوێڵان هەوێڵک بدن). **اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً**
فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الْأَنْهَارَ ۝ (٣٢) ۝ خوا ئەو زاتە یە کە ئاسمانەکان و زەوی بەدیهیناوه، لە ئاسمانەوه بارانی باراندووه بەهۆیەوه بەروبوومی
 لەناخی زەوی بۆ ئێوه دەر هیناوه، هەر و هەها کەشتی لە دەریادا بۆ ئێوه بار هیناوه تا فەرمانی ئەو زاتە بپروات
 (بەسەر یەوه، هەر خواپە بەدیهینەری ئەو مادە سەرەتاییانە ی کە کەشتی لی دروست دەکرێت، هەر ئەو زاتە یە
 بەدیهینەری وزەو ئاو و هەوا... هتد)، هەر و هەها رووبارەکانیشی بۆ رام کردوون (کە جوورەها سوودیان هە یە
 بۆتان). **وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآبِّينَ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۝ (٣٣) ۝** خۆرو مانگیشی بۆ رام
 هیناون کە بەردەوام لە چەرخی و خولدان، شەو و رۆژی یە بۆ خەمەتگوزاری ئێوه رام هینا. **وَعَاتَيْنَاكُم مِّن كُلِّ**
مَا سَأَلْتُمُوهُ ۚ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا ۚ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ۝ (٣٤) ۝ لە هەر چی شتێک داواتان
 کردییت و پێوستان بێت، پێی بەخشیوون، خو ئەگەر نازو نێعمەت و بەخششەکانی خوا ئاماژە بکەن، ناتوانن

بيازميرن (بهلكو يهك نيعمهت نازميردريت، نهونده لق و پوي لي دهيتتهوه)، بهراستی زورهی ئينسانهكان
 زور ستهمكارو خوانه ناس و سپلهن. **وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ
 نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ٣٥** بهياد بينه كاتيك ئبراهيم نزي کردو وتي: پروهردگارا، بالي هيمني و ئاسايش بکيشه
 بهسهر ئهم شارو ولاته داو خوم و نهوهکانيشم بپاريژه لهوهی که بتهكان بپهرهستين. **رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلَّلَنِي كَثِيرًا
 مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٣٦** پروهردگارا، بهراستی نهو بتانه
 زور کهسيان گومرا کردو، زور خهلكيان سه رليشيواو کرد، جا نهوهی شويني من بکهويته و بهگويي من بکات،
 نهوه بيگومان له پيرهواني منه، نهوهش که ليم ياخي دهيت، نهوه بيگومان تو زور ليخوش بوو ميهرهبانيت.
**رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ
 أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ٣٧** پروهردگارا بهراستی من
 ههندي له وهچه و خيزام له دوليكي وشكي بي كشتوكالدا جينشين کردوه، له پال ماله پيروزه كهتدا، له پال
 (بيت الحرام) دا، پروهردگارا، بويه ليژه نيشته جيمن کردن تا بهچاكي نويزو خواپهرستی نهنجام بدن، جاداواكارم
 دلي ههنديك لهو خهلكه كه مهنديكيش بکهيت بو لايان و له رزق و رۆزي جوراو جور بههرمهنديان بکهيت،
 بوتهوهی سوپاسگوزاري بکهن. **رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي
 الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ٣٨** پروهردگارا، بهراستی تو دهزانيت چي دهشارينهوه و چي ئاشكرا دهكهين (له كارو
 کردهومان) و هيچ شتيك له زهوي و له ئاسماندا له خواي گهوره پهنهان ناييت. **الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي
 عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ٣٩** سوپاس و ستايش بو نهو خوايهی که له تهمهني
 پريدا ئيسماعيل و ئيسحاق پي بهخشم، بهراستی پروهردگارم بيسهري دوعا و نزيه. **رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ
 الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ٤٠** پروهردگارا، خوم و نهوهكانم بگيره لهو كهسانهی که نهنجامدهري
 نويز بين بهچاكي، پروهردگارا، دوعاو نزام گيرا بکه. **رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ
 ٤١** پروهردگارا، لهخوم و دايك و باوكم و ئيمانداران خوش ببه، لهو رۆژهدا که لپرسينهوه بهريا دهيت. **وَلَا
 تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ٤٢** نهی پينغه مبهه
 ﷺ واگومان مبهه که خوا بي ئاگايه لهو كارو کردهويهی ستهمكاران دهيكهن، بهراستی خوا سزاكهيان دوا
 دهخات بو رۆژيك که چاوهكانيان تيايدا نهبلهق دهن (جاري وايش ههيه ههر له دنيا ستهمكاران ريسوا

دهكات و توله‌يان لیده‌سینیت). **مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئَدَتُهُمْ هَوَاءٌ** ﴿٤٣﴾ به په‌له و شپرزه‌یه‌وه دین، سهریان به‌رز کردوته‌وه و له ترس و سامناکی نه‌و روزه‌دا چاویان ناتروکیت، دلّه راوکیانه‌و دل و دهرونیان به‌تاله و هیچ حالی نین. **وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نَحْبُ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ** ﴿٤٤﴾ **أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلُ مَا لَكُم مِّن**

رَوَالٍ ﴿٤٥﴾ نه‌ی محمد ﷺ خه‌لک بترسینه و بیداریان بکه‌روه له‌و روزه‌ی که سزاو نازار یه‌خه‌یان پی ده‌گریت، جا نه‌وانه‌ی که سته‌میان کردوه ده‌لین: په‌روه‌ردگارا بو ماوه‌یه‌کی که‌م و نزیک مؤله‌تمان بده (بمانگیره‌وه بو دنیا) تا به دهم بانگه‌وازه‌که‌ته‌وه بچین و شوینی پیغه‌مبه‌ران بکه‌وین، (به‌لام تازه کار له‌کار ترازاه‌و گه‌رانه‌وه نه‌سته‌مه، بویه پییان ده‌وتریت) مه‌گه‌ر کاتی خو‌ی سویندتان نه‌ده‌خوارد که دنیا به‌رده‌وامه‌و ئیوه تیاچونتان ناییت؟! **وَسَكَنتُمْ فِي مَسْكَانٍ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُم كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ** ﴿٤٦﴾

ئیوه کاتی خویشی نیشته‌جی بوون له مال و حال و شوینی نه‌وانه‌دا که سته‌میان له خو‌یان کردو (ریگه‌ی ئیمان و خواناسیان نه‌گرت) بوتان ده‌رکه‌وت که چیان پیکردن و چیان به‌سهر هینان و نمونه و باسی زورمان بو هی‌نانه‌ته‌وه (دهرباره‌ی سهر نه‌نجامیان). **وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ**

مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٧﴾ بیگومان (خوانه‌ناسان) پیلان و ته‌له‌که‌ی خو‌یانیان گیرا، فیل و فری زوریان کرد، به‌لام هه‌موو پیلان و فیلیان لای خوا ئاشکراو دیاره (به‌سهر خو‌یاند ده‌شکیته‌وه) هه‌رچه‌نده پیلان و فیلیان کیوه‌کانیش له بن به‌نییت. **فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ** ﴿٤٨﴾ که‌واته، وا

حساب مه‌که (نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، نه‌ی ئیماندار) خوا‌ی گه‌وره به‌لینی خو‌ی بو پیغه‌مبه‌ران ناباته سهر (به سهر‌خستن و مانه‌وه‌ی به‌رنامه‌یان له دنیا‌داو سهر‌فرازی هه‌میشه‌بیان له به‌هه‌شتی به‌ریندا) چونکه به‌پراستی خوا بالاده‌سته و خاوه‌نی توله‌یه (له سته‌مکارو خوانه‌ناسان). **يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا**

لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٩﴾ له پوژیکدا که نه‌م زه‌ویه ده‌گوریت به زه‌ویه‌کی ترو هه‌روه‌ها ئاسانه‌کانیش ده‌گورین به شیوه‌و شیوازیکی ترو هه‌موو نه‌و خه‌لکه ده‌رده‌که‌ون و ئاماده‌ن له به‌رده‌م دادگای خوا‌ی تا‌ک و ته‌نهاو به‌ده‌سه‌لات و خه‌شیمگیر له کافران. **وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ** ﴿٥٠﴾ له‌و روزه‌دا تاوانباران

و گونا‌ه‌کاران ده‌بینیت کو‌ت و زنجیر کراوه‌ته ده‌ست و پی و گه‌ردنیان و به‌یه‌که‌وه به‌ستراون. **سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارُ** ﴿٥١﴾ کراسه‌کانیان له قه‌ترانه (که ماده‌ده‌یه‌کی ره‌شی بون ناخوشه و به‌خی‌رایش

دهسووتیت) و بلیسهی ئاگریش پرووخساریانی داپۆشیوه (زۆر له سهغلهتیدان). **لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ** ﴿٥١﴾ ئەم تۆله سهندنه له ستهمکاران بۆ ئهوهیه که خوا پاداشتی ههر کهسیک بهگویرهی ئهوهی کردویهتی بداتهوه، چونکه بهراستی خوای گهوره بهخیرایی لێپرسینهوهکان ئهنجام دهات. **هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ** ﴿٥٢﴾ ئەم (قورئانه) راگهیاندنیکه بۆ خهڵکی بهگشتی تا بههۆیهوه وریا بکرینهوه و ئامۆژگاری پێی وهربگرن، بۆ ئهوهی بزانی بیکومان ئهو زاته خواجهکی تاک و تهنیا، (ههروهها بۆ ئهوهیه که) خاوهنی بیرو هۆشهکان یاداوهی وهربگرن و تیفکرن (له ههولێ ئهوهدا بن خوشیان و خهڵکیش له سزای دۆزهخ رزگار بکهن)..